

گۆزانی چۆلەکه - کۆکردنەوهی عزیز گەردی - د.محمد عزیز سعید له کوردییەوه کردووێتی به ئینگلیزی

Song of Finch: Translated from Kurdish into English by: Dr. Mohammed Azeez Saeed

هه‌بوو نه‌بوو..... چۆلەکه‌یه‌که هه‌بوو. رۆژێ، چینه‌ی دهم‌کرد درکێکی له پێ چەقی. زۆر له به‌ری به نازار بوو. گه‌را یه‌کێک بدۆزێته‌وه درکەکه‌ی بۆ دهر به‌ئێنی.

Once upon a time, there was a finch, playing in the soil. A barb went into its foot, harming the finch very much. The finch circled around to find someone to help and pull the barb out its foot.

دیتی ژنێک له به‌ر نانی بوو، نانی دهم‌کرد، چوه لایه‌وه و گووتی:
کابانی مائی، درکێکم له پێ راجوه، بۆم دهر بینه!
ژنه‌که درکەکه‌ی بۆ دهر هینا. چۆلەکه‌که گووتی:
با درکەکه‌ت له لابی. ده‌چم ئاوێک ده‌خۆمه‌وه و دیمه‌وه.

The finch saw a woman, baking bread. The finch approached her;

Lady, “a barb went into my foot, could you please pull it out, it hearts me?” the finch said.

The woman pulled the barb out the finch’s foot. The finch thanked her, and said:

Please keep the barb for me, I go to the spring, drink some water, and will be back soon.

تا چۆلەکه‌که چوو ئاوی خوارده‌وه و هاته‌وه، ژنه‌ی نانکه‌ر درکەکه‌ی له‌به‌ر ئاگر راکرد و سووتاندی. چۆلەکه‌که گووتی:
یان درکی خۆم ده‌وێته‌وه، یان نوور دییه نانێکم ده‌وێ!
ژنه نوور دییه نانێکی دایه چۆلەکه‌که. چۆلەکه‌که نانەکه‌ی وه‌رگرت و رۆیشت.

When the finch came back, the woman has already put the barb in the fire place, burned it.

“Either you give me back the barb, or you give me a basket of bread, instead” the finch said.

She gave the finch a basket of bread; the finch went away.

گه‌یشته شوانێک مه‌ری بۆ له‌مه‌ر به‌ر هه‌ڵدابوو خۆشی له‌سه‌ر به‌ر دێک دانیشتیوو شمشالی لی دها. چۆلەکه‌که پێ ی گووت:
-هۆ شوانه‌که! هۆکاکی شمشالژهن! ئەم نوور دیینه نانه‌ت لابی تا ده‌چم ئاوێک ده‌خۆمه‌وه و دیمه‌وه.
شوانه‌که گووتی:
-باشه.

On the way, the finch saw a shepherd sat on a flat rock; playing cornet music.

“Hi, Mr. Shepherd, Mr. Cornet player” the finch said.

“Please, keep an eye on my basket bread while I am going to drink some water in a nearby spring, will be back soon”.

“OK”, the shepherd said. The finch went away.

چۆلەکه‌که رۆیشت به‌لام تا هاته‌وه شوانه‌که هه‌موو نانەکه‌ی خوار دیوو.
چۆلەکه‌که به شوانه‌که‌ی گووت:

-یان نانی خۆم ده‌وێته‌وه، یان مه‌ریکم ده‌وێ.

شوانه‌که ناچار بوو مه‌ریکی دای. چۆلەکه‌که مه‌رکه‌ی وه‌رگرت و رۆیشت.

By the time the finch came back; the shepherd had eaten all the bread.

“I want my bread back, or you give me a sheep”, the finch said.

The shepherd was forced to give the finch a sheep; the finch took the sheep, and went away.

گه‌یشته گونديک دیتی شایي و زهماوندە، بووکیان ده‌گواسته‌وه. خه‌ریک بوون سه‌گیکیان سه‌رده‌بری بۆ میوانداری
زهماوندەکه‌یان. چۆلەکه‌که چوو گووتی:

-سه‌گ گلاوه و گوشتی حه‌رامه! ئیوه چۆن سه‌ری سه‌گ ده‌برن؟ له باتی ئەو سه‌گه، ها، ئەم مه‌رمتان بده‌می سه‌ری بېرن و
ئێی بنین به‌لام تا ده‌چم ئاوێک ده‌خۆمه‌وه و دیمه‌وه، هه‌مووی ته‌واو نه‌که‌ن، به‌شی من بیلن.

The finch arrived at a village; the people of the village were celebrating a wedding party/ceremony. They were up to slaughter a dog, to steak its meat and eat in the wedding.

The finch said, slaughters a dog for meat, is not a custom, “dog’s meat is not eatable”, you should not do that.

Take this sheep instead, slaughter it, steak the meat, eat it and keep some steaks for me while I am going to drink some water in the river, will be back soon.

-چۆلەكەكە چوو ئاو بخواتەوه و تا هاتەوه بەشی نەمابوو.
-گوتی:

-یان مەری خۆم دەوتەوه، یان بووکم دەوئ!
-مەریان خواردبوو، ناچاربوون بووکیان دای. چۆلەكەكە بووکی وەرگرت و بردی و رویشت.

Well, the finch, went away to drink water. When the finch came back, no steak remained, all were eaten.

“I want my sheep back” or you give me “the bride”, the finch said.

The sheep was all eaten. The people were coerced to give “the bride” to the finch.

The finch took the hand of the *bride* and went away.

گەیشتە گۆراننێژێك گۆرانی دەگوت و شمشالی لێ دەدا. چۆلەكەكە گوتی:

-هۆ گۆراننێژ، هۆ! بۆنایهی مامەلەیهك بكەین.

-گۆراننێژەكە گوتی:

-مامەلەیی چی؟

چۆلەكەكە گوتی:

-من ئەم بووكەت دەدەم، تۆ ئاواز و گۆرانی خۆتم بدەر.

گۆراننێژەكە گوتی:

-زۆر باشە

The finch saw a singer, singing a song and playing cornet music.

“Hello, Mr. Singer, the cornet player”, would you like to make *a deal*? the finch said.

“What deal?!” the singer asked.

“I will give you this pretty bride, and you give me your “song and cornet”.

“Very well, agree. “, the singer said.

بەم چۆرە چۆلەكەكە بووكەكە دایە گۆراننێژەكە و ئاوازەكە لێ وەرگرت و لە شەققەیی بآلی داو فری.

لەو رۆژەوه چۆلەكە فیری ئاواز و گۆرانی بوو، تا نێستاش ئەو ئاواز و گۆرانیە دەیچر.

هەر لەو رۆژەوه گۆراننێژ و بووكەكە هاوسەرگیران بەست و ژيانکی خۆش و پیر گوزەران بەسەر دەبن.

So the finch and the singer, exchanged the “bride” and the “song & the cornet”. The finch fled away into the sky.

Since that day, the finch sings and plays cornet music in the gardens. And the singer married the “bride” and having a lovely happy life together, full of prosperity.